

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

आराधयितवानशर्वबहून्वर्षगणांस्तदा ॥ प्रसन्नश्चमहादेवोभार्गवस्यमहात्मनः ॥ ३५ ॥ अब्रवीत्तस्यबहुशोगुणान्देव्याःसमीपतः ॥ भक्तिमानेषसतंतमयि
रामोदृढव्रतः ॥ ३६ ॥ एवंतस्यगुणान्प्रीतोबहुशोऽकथयत्प्रभुः ॥ देवतानांपितॄणांचसमक्षमरिसूदन ॥ ३७ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुदैत्याद्यासन्महाबलाः ॥ तैस्त
दादर्पमोहाधैरवाध्यंतदिवौकसः ॥ ३८ ॥ ततःसंभयविवुधास्तानहंतुकृतानिश्रयाः ॥ चक्रुःशत्रुवधेयत्नंशेकुर्जेतुमेवतान् ॥ ३९ ॥ अभिगम्यततोदेवामहेश्वर
मुमापतिं ॥ प्रासादयंस्तदाभक्त्याजहिशत्रुगणानिति ॥ ४० ॥ प्रतिज्ञायततोदेवोदेवतानारिपुक्षयं ॥ रामंभार्गवमाहूयसोभ्यभाषतशंकरः ॥ ४१ ॥ रिपून्भा
र्गवदेवानांजहिसर्वांसमागतान् ॥ लोकानांहितकामार्थमस्तीत्यर्थतथैवच ॥ ४२ ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचय्यंवकंवरदंप्रभुं ॥ रामउवाच काशक्तिर्ममदे
वेशअकृतास्त्रस्यसंयुगे ॥ ४३ ॥ निहंतुंदानवान्सर्वान्कृतास्त्रान्युद्धदुर्मदान् ॥ महेश्वरउवाच गच्छत्वमदनुज्ञातोनिहनिष्यसिशान्नवान् ॥ ४४ ॥ वि
जित्यचरिपून्सर्वान्गुणान्प्राप्स्यसिपुष्कलान् ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंप्रतिगृह्यचसर्वशः ॥ ४५ ॥ रामःकृतस्वस्ययनःप्रययौदानवान्प्रति ॥ अब्रवीद्विवशत्रून्ता
न्महादर्पवृत्तान्वितान् ॥ ४६ ॥ ममयुद्धंप्रयच्छध्वदैत्यायुद्धमदोलकटाः ॥ प्रेषितोदेवदेवेनवोविजेतुमहासुराः ॥ ४७ ॥ इत्युक्ताभार्गवेणाथदैत्यायुद्धंप्रचक्र
मुः ॥ सतान्निहत्यसमेदैत्यान्भार्गवमनंदनः ॥ ४८ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैःप्रहारैरिवभार्गवः ॥ सदानवैःक्षततनुर्जामिदृश्योद्विजोत्तमः ॥ ४९ ॥ संस्पृष्टःस्थाणुना
सद्योनिर्व्रणःसमजायत ॥ प्रीतश्चभगवान्देवःकर्मणातेनतस्यवै ॥ ५० ॥ वरान्प्रादाद्बहुविधानभार्गवायमहात्मने ॥ उक्तश्चदेवदेवेनप्रीतियुक्तेनशूलिना ॥
॥ ५१ ॥ निपातात्तवशस्त्राणांशरीरेयाऽभवद्भुजा ॥ तयातेमानुषंकर्मव्यपोढंभृगुनंदन ॥ ५२ ॥ गृहाणास्त्राणिदिव्यानिमत्सकाशाद्यथेप्सितं ॥ दुर्योधनउ
वाच ततोस्त्राणिसमस्तानिवरांश्चमनसेप्सितान् ॥ ५३ ॥ लब्ध्वाबहुविधान्रामःप्रणम्यशिरस्साभवं ॥ अनुज्ञांप्राप्यदेवेशाज्जगामसमहातपाः ॥ ५४ ॥ ए
वमेतत्पुण्यं तदाकथितवानृषिः ॥ भार्गवोपिददौदिव्यं धनुर्वेदंमहात्मने ॥ ५५ ॥ कर्णायपुरुषव्याघ्रमुप्रीतिनांतरात्मना ॥ वजिनं हि भवोक्तिं चिद्यदिकर्णस्य
पार्थिव ॥ ५६ ॥ नास्मैत्यस्त्राणिदिव्यानिप्रादास्यद्भृगुनंदनः ॥ नापिसूतकुलेजातंकर्णमन्येकथंचन ॥ ५७ ॥ देवपुत्रमहं मन्येक्षत्रियाणांकुलोद्भवं ॥ विसृष्ट
मवबोधार्थंकुलस्येतिमतिर्मम ॥ ५८ ॥ सर्वथानत्ययंशल्यकर्णःसूतकुलोद्भवः ॥ सकुण्डलंसकवचंदीर्घबाहुमहारथं ॥ ५९ ॥